

ærede Medlem nærer mange Tvivl og nærer blandt andet en Tvivl — idet han siger, at Loven er lige saa uklar, for ikke at sige Alge saa taabelig som Betænkningen — om det ikke endog saa skulde have været Meningen, at der skulde forelægges Rigsdagen et Budget for Anvendelsen af Frihavnsselskabets Kapital; men det maa det ærede Medlem dog vist meget hurtigt gaa fra, thi i saa Tilfælde vilde det jo være ganske umuligt at arbejde paa Frihavnsanlægget, og det vilde have været aldeles umuligt at fremme dette Anlæg. Den Forstaaelse anser jeg for at være umulig. Hvis det ærede Medlem vil se, hvorledes Ministeren har forstaaet det, saa fremgaar det jo klart af Koncessionen; der har for mig ikke været nogen Tvivl om, at det er Kapitalanvendelsen og ikke den aarlige Drift, der menes. Naar det ærede Medlem spørger, om noget lignende skal komme hvert Aar eller ikke, saa vil jeg sige, at for det første kan der ikke være Tale om, at det kun kommer i Aar, da Beløbet her jo kun er omtrent 877,000 Kr., og Kapitalanvendelsen vil blive langt større, altsaa en saadan Opgøren vil ogsaa komme igen senere. Det kunde være et Spørgsmaal, om det i det hele taget var rigtigt at komme med et Forslag til Beslutning, inden der er anvendt en større Del af Kapitalen, men jeg har anset mig for skyldig at gøre det saa snart, det fornuftigvis kunde ske. At det, man har ment, er en specificeret Fortegnelse over Udgifterne, nærer jeg ingen Tvivl om; hvis man virkelig vil forlange flere Oplysninger om Anvendelsen, kan man jo gøre det, men det kan aldrig have været Hensigten med den Bestemmelse, der blev indsat i Loven, at hindre Frihavnsanlægget i at nyde Fremme, thi saa havde det været umuligt for mig at modtage det. Jeg har kun modtaget det under den Forudsætning, at der her kun er Tale om Anvendelsen af Kapitalen. Deraf følger, som det ærede Medlem siger, at naar man senere maatte komme til at anvende en større Kapital, end der er forudsat i Frihavnsloven, saa maa man ogsaa forelægge en Redegørelse for Anvendelsen af denne større Kapital. Det ærede Medlem spørger, hvor Planerne af Tegningerne ere, men det ærede Medlem maa jo dog vide, at i alt væsentligt ere begge Rigsdagens Ting fyldestgjorte ved de Tegninger, der vare forlangte ved Foretagelsen af Frihavnen. Selv om disse paa et eller andet Punkt kunde være noget modificerede, saa maa dog Rigsdagen være fyldestgjort, naar Planerne og Tegningerne ikke fraviges i nogen væsentlig Grad. En ny Forelæggelse af Planerne kunde der dog

først være Tale om, naar man kom til væsentlig andre Planer end de paatænkte. Det ærede Medlem siger, at sund Fornuft taler for, at det har været Udvalgets Mening, at Overslaget skulde forelægges Rigsdagen — jeg mener nu rigtignok, at sund Fornuft taler herimod; thi i saa Tilfælde maatte Rigsdagen have hævdet, at Arbejdet ikke maatte begyndes, før Rigsdagen havde haft Lejlighed til at vedtage Budgettet for Anlægget, og saa havde man med andre Ord gjort hele Arbejdet til et Statsforetagende i Stedet for til et Aktieforetagende, i hvert Fald havde man da gjort noget ganske andet, end man den Gang havde til Hensigt at gøre. Den Forstaaelse mener jeg derfor er urigtig.

Det er beklageligt, at det ærede Medlem er saa lidt tilfreds med, hvad der er forelagt, og har saa ondt ved at hitte ud af, hvad Meningen dermed kan være; men som sagt, for at gentage det med saa Ord, jeg nærer ingen Tvivl om, at det er Kapitalregnskabet, som skulde forelægges til Godkendelse, og at Rigsdagen ikke skal være Formynder for Aktieselskabets Drift, og jeg mener, at dette er fyldestgjort ved det forelagte Forslag til Beslutning, saa vidt som det i Øjeblikket kan fyldestgøres.

C. Sage: De Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Kalundborg (M. Sørensen) fremsatte, bero, saaledes som Ministeren paaviste, til Dels paa en Misforstaaelse, men jeg kan dog ikke skønne rettere, end at det ærede Medlem paa et enkelt Punkt til en vis Grad har Ret i sine Betragtninger. Det er fuldkommen rigtigt, at Udtrykkene i Frihavnsloven og Udvalgsbetænkningen vedrørende det her foreliggende Emne ere holdte temmelig svævende, men det er jo netop sket med Foræet. Vi vare i Udvalget paa det rene med, at det vilde være en ganske urimelig og uigennemførlig Ting, om vi vilde foreskrive, at Rigsdagen forud skulde afstemme om Anvendelsen i Enkelthederne af Aktieselskabets Kapital. Følgen heraf vilde jo være bleven en stor Forsinkelse i Anlægget, og den Betryggelse, som vilde opnaas ved en saadan Forfrist, vilde paa ingen Maade staa i Forhold til de betydelige Ulemper, som deraf vilde flyde. Vi mente derfor ikke, at det kunde gaa an at foreskrive, at Planerne eller Overslaget for Kapitalens Anvendelse forud skulde forelægges Rigsdagen til Godkendelse. Men paa den anden Side vare vi ogsaa paa det rene med, at hvis vi indskrænkede os til at sige, at Forelæggelsen i alle Tilfælde kun skulde gælde de Beløb, som Selskabet allerede har an-